

[Palle Simonsen]

de partier, som søger at være en slags parlamentarisk grundlag, ikke tager medansvar for finanslovsforslaget. Men det bliver naturligvis statsministerens overvejelse.

Hr. Bilgrav-Nielsen var inde på spørgsmålet om forsvaret, som jo nok ville få nogle betydelige stigninger i 1980. Nu har finansministeren aflivet myten, men jeg vil dog gerne for en ordens skyld sige, at der desværre er de 100 mill. kr.s beskæringer. Hvordan man skulle få betydelige stigninger, er for mig fuldstændig ufatteligt, og det er godt, at den påstand under alle omstændigheder er blevet tilbagevist.

Når hr. Bilgrav-Nielsen talte om, at det radikale venstre heller ikke ville være med til at indtægtsregulere folkepensionen, så er det endnu mere beklageligt, at det radikale venstre ikke stemte for underændringsforslaget forleden dag, så vi kunne have fået den politiske markering, som måske kunne have bidraget til, at det kunne blive påvist over for regeringen, at det ikke var ad den vej, man skulle gå, og at de mennesker, der for øjeblikket er i tvivl, kunne få denne tvivl berøvet. Men så langt ville det radikale venstre altså ikke gå.

Hr. Bilgrav-Nielsens spareovervejelser er interessante. Man foreslår et udvalg under finansministeren eller måske en kommission, der skulle se på rationaliseringsforanstaltninger. Ja, det skal nok give resultater. Jeg må gøre opmærksom på, at vi har et administrationsdepartement, som forsøger løbende at bidrage med rationaliseringsforslag. Naturligvis kan der rationaliseres i den offentlige sektor, men jeg vil gerne slå meget klart fast, at det, det drejer sig om her, når vi taler om reduktioner af det offentlige udgifter, det er ikke bare rationaliseringer, nej, det er et spørgsmål om at forhindre den kolossale op-pustning, som vi nævnte eksempler på i første runde, inden for bistandslovens område, bare for at nævne et enkelt eksempel. Det klares hverken ved kommissioner eller udvalg. Det klares alene ved, at politikerne tør træffe de beslutninger, der skal til, for at lovene bliver administreret på en anden måde, end tilfældet er i dag. Det er helt andeledes bestræbelser, vi skal have i gang for virkelig at nå det mål, som vi har talt om i dag.

Hr. Bilgrav-Nielsen gav udtryk for, at det konservative folkeparti var hård i sin kritik af regeringen, og sagde, at partiets fire

punkts plan i hvert fald ikke kunne løse problemerne. Nej, det har vi faktisk heller aldrig påstået at den kunne gøre, i hvert fald ikke i et snuptag. Men jeg gør bare opmærksom på, at det forslag, vi har fremsat, om lønstop og erstatning af dyrtidsportioner med skattelettelser, bidrager i hvert fald til en betydelig større forbedring af konkurrenceevnen end det, vi har set fra regeringen indtil dette øjeblik. At det ikke løser problemerne hverken i 1980 eller i 1981 er en anden sag, men det bidrager i hvert fald til, at vi får en hurtigere løsning end med det, som regeringen står med i dette øjeblik.

Glensgård (FP):

Det sidste indlæg fra hr. Palle Simonsen var faktisk ret interessant. Hr. Palle Simonsen bad statsministeren om at overveje den situation, at SF nu ikke vil stemme for finanslovsforslaget, idet, som hr. Palle Simonsen sagde, det er normalt, at de partier, der vil danne parlamentarisk grundlag for en regering, også stemmer for finanslovsforslaget.

Modsætningsvis må det måske være tilladt at konstatere, at da de konservative åbenbart nu har besluttet sig til at stemme for finanslovsforslaget, så vil man også være parlamentarisk grundlag for regeringen. Jeg kan forstå på hr. Palle Simonsen, at det kan man ikke slutte. Men så vil jeg alligevel tillade mig at sige: jo, det bør man kunne slutte, for de konservative har jo en enkelt gang undladt at stemme for finanslovsforslaget, og det må så have været ud fra den betragtning, at man ikke ville være det parlamentariske grundlag. Det er egentlig en meget fornuftig betragtning fra det konservative folkeparti. Da det konservative folkeparti ikke er et af de partier, der konsekvent har stemt for finansloven – det er der mange andre der har gjort, men det har de konservative altså ikke – mener jeg, at det er en rimelig betragtning at gøre.

Hr. Bertel Haarder siger, at venstre ønsker at spare det dobbelte af regeringen. Hr. Bertel Haarder angreb en lille smule de radikale for ikke at ville støtte forslaget i går om at fritage de offentlige takster. I mit første indlæg spurgte jeg hr. Bertel Haarder, hvorfor venstre havde ændret holdning så pludseligt og så hurtigt. Jeg har ikke fået noget svar. Men jeg vil da godt bede hr. Bertel Haarder bekræfte, at min fremstilling med hensyn til